

Έτεροι διάδικοι: Ιρλανδία και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 2016 στην υπόθεση T-69/06 RENV II.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της AAL στις δίκες αυτές.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η AAL προβάλλει δύο λόγους ανατρέσεως.

Πρώτος λόγος: πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση των εξαιρετικών περιστάσεων· παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης· έλλειψη αιτιολογίας

Η AAL προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την αξιολόγηση της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της AAL, και ιδίως κατά την εκτίμηση της συνδρομής «εξαιρετικών περιστάσεων». Ο λόγος αυτός έχει τέσσερα σκέλη:

Πρώτο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά την έκταση εφαρμογής και τα αποτελέσματα της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-272/12 P.

Δεύτερο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επειδή έκρινε ότι η κατάσταση της AAL πρέπει να διακριθεί από εκείνη στην υπόθεση 223/85 RSV.

Τρίτο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επειδή ερμήνευσε τη νομολογία Demesa (απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-183/02 P και C-187/02 P) ως δίνουσα τέλος στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της AAL ως προς τη μη ανάκτηση.

Τέταρτο σκέλος: το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε επειδή δεν προέβη στην απαιτούμενη στάθμιση μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού συμφέροντος. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και επιβάρυνε το σφάλμα του μη παραθέτοντας αιτιολογία.

Δεύτερος λόγος: πλάνη περί το δίκαιο ως προς τη ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου ⁽¹⁾

Η AAL προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκθέτοντας και εφαρμόζοντας τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια ενίσχυση δύναται να χαρακτηριστεί ως υφιστάμενη ενίσχυση. Ειδικότερα, η AAL διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 7 Ιουλίου 2016 οι European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2016 στην υπόθεση T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
(Υπόθεση C-379/16 P)

(2016/C 305/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Κ.-Ν. Δέδε και Δ. Παπαδοπούλου, δικηγόροι)

Αναρρεσίβλητο: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσίες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά το μέρος που απορρίφθηκε ο νέος λόγος ακυρώσεως σχετικά με την αποδοχή μιας προσφοράς με έκπτωση.
- να ακυρώσει την περί αναθέσεως απόφαση του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΓΔΙΕΕ) κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά της IECI, η οποία περιείχε έκπτωση αντίθετως προς τους όρους της συγγραφής υποχρεώσεων.
- να καταδικάσει το ΓΔΙΕΕ στα δικαστικά και λοιπά έξοδα των αναιρεσιουσών τόσο στη δίκη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στη δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσίες στηρίζουν την αίτησή τους αναιρέσεως στο ότι το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε τα επιχειρήματα του αναρρεσίβλητου και παραμόρφωσε τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία το ΓΔΙΕΕ προσκόμισε κατόπιν της διατάξεως περί διεξαγωγής αποδείξεων, πράγμα που επιβεβαιώθηκε από το ΓΔΙΕΕ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία απέδειξαν ότι η προσφορά του επιλεγέντος προσφέροντος περιείχε έκπτωση (η οποία προσφέρθηκε παράνομα) καθώς και ότι η έκπτωση αυτή ελήφθη υπόψη κατά την αξιολόγηση. Προσφέροντας έκπτωση, ο προσφέρων που κατετάγη στην πρώτη θέση περιέλαβε στην προσφορά του μια παραλλαγή σχετικά με την προταθείσα τιμή, σε αντίθεση με τη συγγραφή υποχρεώσεων (όπως συμπληρώθηκε με τις απαντήσεις της αναθέτουσας αρχής στις ερωτήσεις των προσφερόντων). Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή έκρινε ότι, στο πλαίσιο της χρηματοοικονομικής αξιολογήσεως, το ΓΔΙΕΕ δεν έλαβε υπόψη την έκπτωση που προσέφερε ο επιλεγείς προσφέρων και ότι επομένως, εφόσον η εν λόγω έκπτωση δεν ελήφθη υπόψη, το ΓΔΙΕΕ δεν παρέβη τη συγγραφή υποχρεώσεων.